

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Retsudvalget
af 17. juni 2008 til ministeren
for udviklingsbistand
(Omtrykt 4/7-08 – Ændret
adressat). REU alm. del –
spørgsmål S 851.

Spørgsmål 851:

"Ministerens kommentarer udbedes til udtalelse af 11/6-08 fra Folketingets Ombudsmand vedrørende det forhold, at Udenrigsministeriet har anset en klage til ombudsmanden fra en tidligere ansat i udlandet under ministeriet som et brud på en bestemmelse i en fratrædelsesaftale mellem ministeriet og medarbejderen, jf. alm. del – bilag 450."

Svar:

Udenrigsministeriet tager Ombudsmandens udtalelse til efterretning og vil følge Ombudsmandens retningslinjer i afgørelsen i eventuelle fremtidige sager.

Baggrunden for sagen var, at Udenrigsministeriet i 2004 havde ansat en Danida-rådgiver for 2 år. Inden udløbet af 2 års-perioden blev parterne imidlertid enige om, at rådgiveren skulle fratræde sin stilling. Rådgiveren ønskede fuld løn i den resterende kontraktperiode, som var på ca. 7 måneder. Der blev med rådgiverens advokat herefter indgået en fratrædelsesaftale, der indebar, at rådgiveren blev fritstillet med løn i 1 ½ måned, inkl. betalt hjemrejse m.v. på sædvanlige vilkår. Det aftaltes endvidere, at parterne skulle udtale sig neutralt om hinanden. Udenrigsministeriet fandt, at det var misligholdelse af fratrædelsesaftalens punkt om at udtale sig neutralt, at rådgiveren efter aftalens indgåelse indgav klage til Ombudsmanden, hvilket blev meddelt rådgiveren og dennes advokat. Herefter trak rådgiveren sin klage tilbage.

Udenrigsministeriet fandt, at fratrædelsesaftalen skulle betragtes som en aftale mellem private parter, selvom Udenrigsministeriet er en offentlig myndighed, og at misligholdelse af aftalen kunne påberåbes, som man ville gøre som privat part. Til støtte herfor henvistes til to domme fra Højesteret i 2005, der gav offentlige myndigheder adgang til at indgå fratrædelsesaftaler med ansatte uden at følge Forvaltningslovens regler.

Udenrigsministeriet forstår Ombudsmandens udtalelse således, at Ombudsmanden finder, at han er begrænset i sin mulighed for at behandle fratrædelsesaftaler, og at Ombudsmanden formentligt ville have afholdt sig fra at behandle klagen, hvis sagen var blevet forelagt ham, men at Udenrigsministeriet burde have orienteret Ombudsmanden herom forinden, og at en udeladelse heraf ikke var forenelig med Ombudsmandslovens § 13, stk.1.